

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Duca Ion împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului în eliberarea informației, obligarea eliberării informației solicitate și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Duca Ion, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 noiembrie 2014 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 10 decembrie 2012, Duca Ion a depus cererea de chemare în judecată împotriva ÎS „CRIS „Registru” cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului în eliberarea informației, obligarea eliberării informației solicitate și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 30 noiembrie 2012, a depus o cerere în adresa Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău, prin care a solicitat eliberarea informației privind persoanele care au viză de domiciliu în apartamentul 37 din str. Ion Creangă 1, s. Dobrogea, or. Sîngera, mun. Chișinău cu indicarea datei, lunii, anul înregistrării și documentul ce a servit drept dovadă că persoanele dispun de spațiul locativ nominalizat.

Indică că Secția evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău nu i-a eliberat informația solicitată, iar la data de 03 decembrie 2012, i-a oferit un răspuns care nu este întemeiat.

Menționează că prin neeliberarea informației solicitate, Secția evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău, i-a încălcă drepturile ocrotite de

lege, cauzându-i și un prejudiciu moral considerabil, pe care îl estimează la suma de 7 000 lei.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 21, 22 alin. (3), 23, 24 din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 noiembrie 2000, și art. art. 7, 16, 17, 19, 25 alin.(1) lit. b) al.(3) și (4) din Legea contenciosului administrativ.

Solicită, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău de a-i elibera informația privind persoanele care au viză de domiciliu în apartamentul 37 din str. Ion Creangă 1, s. Dobrogea, or. Sîngera, mun. Chișinău cu indicarea datei lunii, anul înregistrării și documentul ce a servit drept dovadă că persoanele dispun de spațiul locativ nominalizat, obligarea Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău să-i elibereze informație solicitată prin cererea din 30 noiembrie 2012 și repararea prejudiciului moral în mărime de 7 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 noiembrie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de către Duca Ion, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 noiembrie 2014 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind recunoscut ilegal refuzul Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău de a-i elibera lui Duca Ion informația solicitată prin cererea din 30 noiembrie 2012 și obligată Secția evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău să-i elibereze reclamantului Duca Ion informația solicitată prin cererea din 30 noiembrie 2012, ce se referă la persoanele care au viza de domiciliu în apartamentul nr. 37, str. Ion Creangă, 1, s. Dobrogea, or. Sîngera, mun. Chișinău cu indicarea datei, lunii, anului înregistrării la domiciliul și documentul ce ar servi drept dovadă că persoanele dispun de spațiul locativ nominalizat. Totodată, a fost încasat din contul Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău în beneficiul lui Duca Ion suma de 500 lei cu titlu de prejudiciul moral, în rest pretențiile au fost respinse ca nefondate.

La 25 ianuarie 2016, ÎS „CRIS „Registru” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată fiind emisă contrar împrejurărilor cauzei și cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, susține că decizia instanței de apel rezultă din aprecierea arbitrară a probelor anexate la dosar, iar concluziile instanței precum că în adresa lui Duca Ion a fost expediat un răspuns necomplet, contravine circumstanțelor cauzei.

Indică că scrisoarea nr. A-39/2 din 30 noiembrie 2012, prin care lui Duca Ion i-a fost comunicat să se adreseze la Departamentul documentare a ÎS „CRIS „Registru” pentru a primi informație solicitată, nu reprezintă un refuz din partea ÎS „CRIS „Registru” care urmează a fi contestat, ci doar o informație prin intermediul căreia i-a fost recomandat să se adreseze la organul competent în eliberarea informației corespunzătoare, fiindu-i propusă o altă modalitate de eliberare a informației, fără a fi lezat în careva măsură dreptul solicitantului recunoscut de lege.

Mai susține că instanța de apel, a interpretat eronat prevederile art. 23 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, care reglementează atacarea pe cale judiciară a acțiunilor furnizorilor de informații și nejustificat a calificat scrisoarea nr. A-39/2 din 30 noiembrie 2012 drept refuz în eliberarea informației solicitate de Duca Ion.

Indică recurentul că instanța de apel neîntemeiat a reținut că furnizarea informației prin scrisoarea Departamentului documentare a ÎS „CRIS „Registru” nr. 02/2-25718 din 24 decembrie 2012, a fost eliberată cu abatere de la normele prevăzute de art. 17, 18 și 19 a Legii cu privire la accesul la informație și nu are relevanță la caz, or, prin scrisoare nr. 02/2-25718 din 24 decembrie 2012, a fost eliberată informația solicitată într-o formă completă cu respectarea termenului și procedurii prevăzute de Legea privind accesul la informație.

Consideră că obligarea Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău care este o subdiviziune a ÎS „CRIS” Registru”, de a elibera o informație, ce a fost deja eliberată de ÎS „CRIS” Registru” prin scrisoarea nr. 02/2-25718 din 24 decembrie 2012 este neîntemeiată.

Totodată, menționează recurentul că instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că Duca Ion a urmat recomandarea SEDP Botanica și s-a adresat la data de 11 decembrie 2012 către Departamentul Documentare a ÎS „CRIS Registru”, solicitând eliberarea informației privind persoanele care au viză de domiciliu pe adresa: mun. Chișinău, or. Sîngera, s. Dobrogea, str. I. Creangă, 1, ap.37 cu indicarea datei, lunii, anului de înregistrare la domiciliu și documentul ce a servit drept dovadă că persoanele dispun de spațiul locativ, iar prin răspunsul nr. 02/2-25718 din 24 decembrie 2012, informația solicitată i-a fost comunicată, fapt care nu a fost relatat instanței de către Duca Ion, or, ultimul intenționat nu a declarat instanței atît despre cererea adresată ÎS „CRIS „Registru” la 11 decembrie 2012 cît și despre răspunsul la această cerere.

Astfel, consideră că Duca Ion prin înaintarea acțiunii în instanța de judecată nu a avut drept scop obținerea informației solicitate de la ÎS „CRIS „Registru”, ci doar interesul financiar, și anume de a obține un prejudiciu moral.

Respectiv, este de părerea că decizia instanței de apel este neîntemeiată și în parte încasării din contul SEDP Botanica a sumei de 500 lei, cu titlu de prejudiciu moral art. 1422, 1423 alin. (1) Cod Civil, care reglementează reparația prejudiciului moral și mărimea compensației pentru prejudiciu moral, cu atît mai mult cu cît instanța de apel nu a indicat în ce constă presupusul prejudiciu suferit de intimat, legătura causală între acțiunile recurentului și prejudiciul solicitat și criteriile stabilirii cuantumului prejudiciului în cauză.

Mai mult decît atît indică că cuantumul prejudiciului moral se face și în funcție de anumite criterii de ordin obiectiv și subiectiv prevăzute la pct. 25 al Hotărîrii Plenului CSJ cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral nr. 9 din 09 octombrie 2006, ce prevede mai multe criterii de stabilire a modului de compensare a prejudiciului moral, lucru care nu a fost respectat de instanța de judecată.

Astfel, indică că reieșind din prevederile pct. 28 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție, obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în

cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni (inacțiuni) i-au fost cauzate suferințe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea, iar la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

Iar, cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Însă, Duca Ion intimatul nu a prezentat probe justificative și concludente vis-a-vis de confirmarea faptului pricinuirii prejudiciului moral suportat, și nu indicat în care circumstanțe și în baza căror acțiuni (inacțiuni) i-au fost cauzate aceste suferințe, cu atât mai mult că prin răspunsul nr. 02/2-25718 din 24 decembrie 2012 lui Duca Ion i-a fost furnizată integral informația solicitată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă din materialele cauzei copia deciziei instanței de apel din 08 octombrie 2015 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv ÎS „CRIS „Registru” la data de 22 ianuarie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 415 (f.d. 107).

Astfel, instanța de recurs, instanța de recurs constată că recurentul ÎS „CRIS „Registru” s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 25 ianuarie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎS „CRIS „Registru” este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Astfel, după cum denotă din actele cauzei la data de 30 noiembrie 2012, Duca Ion a depus o cerere în adresa Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău prin care a solicitat eliberarea informației privind persoanele care au viza de domiciliu în apartamentul nr.37. din str. Ion Creangă 1, s. Dobrogea, or. Sîngera, mun. Chișinău cu indicarea datei, lunii, anul înregistrării la domiciliu și documentul ce a servit drept dovadă că persoanele dispun de spațiul locativ nominalizat (f.d. 3).

Tot materialul probator atestă că prin scrisoarea nr. A - 39/2 din 30 noiembrie 2012, Secția evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău a comunicat solicitantului Duca Ion că informația solicitată poate fi primită la oficiul 88 ÎS „CRIS”Registru”, str. M. Kogălniceanu 49. (f.d. 4)

Este cert și faptul că nefiind satisfăcut de răspunsul primit și considerându-l drept un refuz în eliberarea informației solicitate, la data de 10 decembrie 2012, Duca Ion a înaintat acțiune împotriva Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău, solicitând să fie recunoscut ilegal refuzul în eliberarea informației solicitate prin cererea din 30 noiembrie 2012, obligarea Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău să elibereze informația solicitată și repararea prejudiciului moral în mărime de 7 000 lei.

Fiind investită cu examinarea pricinii în cauză și având ca obiect recunoașterea ilegală a refuzului în eliberarea informației, obligarea eliberării informației solicitate și încasarea prejudiciului moral, prima instanță a ajuns la concluzia netemeiniciei cerințelor înaintate de Duca Ion.

Întru susținerea poziției sale, prima instanță a concluzionat că urmare a scrisorii nr. A - 39/2 din 30 noiembrie 2012, prin care Secția evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău a comunicat solicitantului Duca Ion la cererea din 30 noiembrie 2012 că informația solicitată poate fi primită la oficiul 88 ÎS „CRIS Registru”, str. M. Kogălniceanu 49, Duca Ion la data de 11 decembrie 2012 a solicitat ÎS „CRIS Registru” informația necesară, iar prin răspunsul nr. 02/2-25718 din 24 decembrie 2012, informația solicitată i-a fost furnizată.

Judecând apelul declarat de către Duca Ion, instanța de apel a ajuns la concluzia admiterii apelului, casând hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii, concluzionând că deși, Secția evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău deținea informația solicitată de Duca Ion, și era obligată să furnizeze informația solicitată nu a expediat solicitantului un răspuns întemeiat și complet potrivit Legii privind accesul la informație care să conțină datele solicitate de reclamant.

Totodată, instanța de apel a conchis că răspunsul nr. 02/2-25718 din 24 decembrie 2012 nu are relevanță la caz întrucât a fost eliberat cu abatere de la normele prevăzute de art. art. 17, 18, 19 al Legii cu privire la accesul la informație.

Astfel, cu referire la prevederile art. 11 al Legii privind accesul la informație și art. 25 alin. (1), (3) și (4) din Legea contenciosului administrativ, instanța de apel a recunoscut ilegal refuzul Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău de a-i elibera lui Duca Ion informația solicitată, a obligat Secția evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău să-i elibereze lui Duca Ion informația solicitată, și a încasat din contul Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău în beneficiul lui Duca Ion prejudiciul moral în mărime de 500 lei în rest respingând cerințele ca nefondate.

Instanța de recurs constată, însă, că deși la soluționarea pricinii au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, concluziile instanței de apel cu privire la netemeinicia hotărârii primei instanțe sunt incorecte, rezultate din aplicarea greșită și interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material aplicabile la caz, precum și aprecierea incorectă a probelor prezentate.

Astfel, conform art. 1 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios

administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Totodată, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acțiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât și direct în instanța de contencios administrativ competentă.

În conformitate cu art. 23 alin. (1) din aceeași Lege, în cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație i-au fost lezate, precum și în cazul în care nu este satisfăcută de soluția dată de către conducerea furnizorului de informații sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații direct în instanța de contencios administrativ competentă.

Iar, conform art. 11 alin. (1) pct. (2), (4) din Legea citată, furnizorul de informații este obligat să garanteze liberul acces la informație și să respecte termenele de furnizare a informației, prevăzute de lege.

În același timp, la caz, prezintă relevanță prevederile art. 12 alin. (1), (2) lit. b) din aceeași Lege în conformitate cu care, informațiile oficiale vor fi puse la dispoziția solicitanților în baza unei cereri scrise sau verbale. Cererea scrisă va conține modalitatea acceptabilă de primire a informației solicitate.

Iar la acest capitol, Colegiul reține că în interpretarea corectă a sintagmei „modalitatea acceptabilă de primire a informației solicitate”, prevăzute de art. 12 alin. (2) lit. b) din legea privind accesul la informație este de înțeles că furnizorul nu este limitat, în mod absolut, de modalitatea aleasă de solicitant, iar în cazul în care furnizorul este în imposibilitate obiectivă de a oferi informația în modul solicitat, el este în drept să o furnizeze într-o altă modalitate posibilă obiectiv, care să reflecte finalitatea asigurării dreptului de acces la informația respectivă.

Prin urmare, raportînd dispozițiile suscitete la caz, se constată că prin scrisoarea nr. A - 39/2 din 30 noiembrie 2012, expediată lui Duca Ion la cererea din 30 noiembrie 2012 privind eliberarea informației despre persoanele care au viza de domiciliu în apartamentul nr.37 din str. Ion Creangă 1, s. Dobrogea, or. Sîngera, mun. Chișinău cu indicarea datei, lunii, anul înregistrării la domiciliu și documentul ce a servit drept dovadă că persoanele dispun de spațiul locativ nominaliza, Secția evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău a comunicat solicitantului că informația solicitată o poate primi de la of. 88 al ÎS „CRIS” Registru” din str. M. Kogîlniceanu nr. 49 (f.d. 3-4).

Aici se v-a remarca că drept temei de expediere lui Duca Ion a scrisorii nr. A - 39/2 din 30 noiembrie 2012, a servit faptul că la momentul solicitării informației în cadrul Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău se efectuau modificări (lucrări de reparație), iar unele secții au fost repartizate și în alte oficii pînă la efectuarea reparației.

Astfel, instanța de recurs conchide, că furnizorul Secția evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău din circumstanțe obiective a fost în imposibilitate de a oferi informația în modul solicitat și prin răspunsul A - 39/2 din 30 noiembrie 2012, a furnizat informația solicitată într-o altă modalitate posibilă obiectiv, comunicînd solicitantului că informația solicitată o poate primi de la of.

88 al ÎS „CRIS” Registru din str. M. Kogîlniceanu nr. 49, reflectînd finalitatea asigurării dreptului de acces la informația respectivă.

Sub aspectul dat este evident că scrisoarea Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău nr. A - 39/2 din 30 noiembrie 2012, constituie o informație prin intermediul căruia solicitantului i-a fost recomandat să se adreseze organului competent în eliberarea informației și nu poate fi calificată, drept refuz în eliberarea informației solicitate, iar alegațiile cu referire la faptul că răspunsul respectiv este un refuz în eliberarea informație solicitate sunt declarative și contravin celor relatate.

De altfel, faptul că scrisoarea nr. A - 39/2 din 30 noiembrie 2012 nu constituie un refuz în eliberarea informației solicitate se confirmă și prin însăși acțiunile lui Duca Ion, care a urmat recomandarea din scrisoarea Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău nr. A - 39/2 din 30 noiembrie 2012 și la data de 11 decembrie 2014, s-a adresat către ÎS „CRIS” Registru” cu cererea nr. 228 solicitînd informația solicitată anterior de la Secția Evidență și Documentare a Populației Botanica (f.d. 15).

Iar, prin răspunsul nr. 02/225718 din 24 decembrie 2012, ÎS „CRIS” Registru” i-a furnizat lui Duca Ion informația solicitată comunicîndu-i că pe adresa: mun. Chișinău s. Dobrogea str. Ion Creangă 1 ap. 37 este înregistrat Duca Ion din 21 martie 207 și cet. Duca Olga Nicolae din data de 04 aprilie 2007 în temeiul ordinului de repartitie nr. 119 eliberat la 13 martie 2007 de Primăria or. Sîngera (f.d. 16).

Sub acest aspect, sunt eronate concluziile instanței de apel cu referire la faptul că răspunsul ÎS „CRIS” Registru” nr. 02/225718 din 24 decembrie 2012, ÎS „CRIS” Registru” a fost eliberat cu abatere de la normele prevăzute de art. art. 17, 18, 19 al Legii cu privire la accesul la informație.

Aceasta deoarece, prevederile art. 17, 18, 19 al Legii cu privire la accesul la informație reglementează, readresarea cererilor, eliberarea informațiilor oficiale și refuzul accesului la informative, și sunt aplicabile situațiilor în care cererile cu privire la eliberarea informațiilor oficiale sunt readresate altui furnizor de informații.

Pe cînd la caz, cererea lui Duca Ion cu privire la furnizarea informației nu a fost readresată altui furnizor de informații, informația solicitată fiind furnizată de către organul ierarhic superior al Secției evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău - IS „CRIS” Registru” .

Prin urmare, raportînd cele expuse la circumstanțele cauzei instanța de recurs remarcă că prin răspunsul nr. A - 39/2 din 30 noiembrie 2012, Secția evidență și documentare a populației Botanica mun. Chișinău nu a fost îngădit accesul lui Duca Ion la informație, cu atît mai mult că prin răspunsul ÎS „CRIS” Registru”nr. 02/225718 din 24 decembrie 2012 lui Duca Ion i-a fost furnizată informația solicitată.

În conexiunea celor relatate se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe cînd prima instanță în mod temeinic și legal a respins acțiunea lui Duca Ion ca neîntemeiată.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”

este întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, și se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 noiembrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Duca Ion împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului în eliberarea informației, obligarea eliberării informației solicitate și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari